

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใ้ใช้สูตรต่าง ๆ ดังปรากฏในภาคผนวก ก. และเพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงใช้สัญลักษณ์ และอักษรย่อต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean)
SD.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS.	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square)
N_h	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยฮาร์โมนิก (Harmonic Means)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
P	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ (Level of Significance)
จก.	หมายถึง	วิทยาลัยครูจันทระเกษม
ชบ.	หมายถึง	วิทยาลัยครูชนบุรี
บส.	หมายถึง	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พน.	หมายถึง	วิทยาลัยครูพระนคร
พบ.	หมายถึง	วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
สส.	หมายถึง	วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

การเสนอผลการวิจัย ใ้แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ และผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของลักษณะความเป็นผู้นำแบบต่าง ๆ

2. ผลการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยครู และผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูต่าง ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษากลุ่มรุนแรง และผลการทดสอบความเป็นอิสระของลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มรุนแรง กับประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

4. ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา และผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศและระดับหลักสูตร

ตอนที่ 1

1. ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาทั้ง 4 แบบ ซึ่งได้แก่ลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ประชานิยม อัตนนิยม-ก้าวร้าว และอัตนนิยม-ยอมตาม ปรากฏผลดังตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้หาช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางของลักษณะความเป็นผู้นำแต่ละแบบ ของกลุ่มทั้งหมด แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตรกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมทั้งหมด ช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแต่ละแบบ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีดังนี้

ช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ประชานิยม อัตนนิยม-ก้าวร้าว และอัตนนิยม-ยอมตาม คือ 6.22 ± 0.35 , 27.28 ± 0.53 , 5.16 ± 0.31 และ 9.34 ± 0.39 ตามลำดับ

จากการหาช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางดังกล่าวข้างบน ผู้วิจัยจึงแบ่งระดับความเป็นผู้นำของนักศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ

ก. ระดับต่ำ ได้แก่ค่าเฉลี่ยของคะแนนซึ่งอยู่ต่ำกว่าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ข. ระดับกลาง ได้แก่ค่าเฉลี่ยของคะแนนซึ่งอยู่ในช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลาง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ค. ระดับสูง ได้แก่ค่าเฉลี่ยของคะแนนซึ่งอยู่สูงกว่าช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลาง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาซึ่งปรากฏในตารางที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

1.1 เมื่อจำแนกนักศึกษาตามประเภทนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำมีลักษณะเสรีนิยม และอศินิยม-ก้าวร้าว ในระดับกลาง แบบประชานิยมในระดับต่ำ และแบบอศินิยม-ยอมตามในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำมีลักษณะความเป็นผู้นำทุกแบบในระดับกลาง

1.2 เมื่อจำแนกนักศึกษาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายมีลักษณะเสรีนิยมในระดับต่ำ แบบประชานิยม และอศินิยม-ก้าวร้าวในระดับกลาง และแบบอศินิยม-ยอมตามในระดับสูง ส่วนนักศึกษาหญิงมีลักษณะเสรีนิยม และอศินิยม-ก้าวร้าวในระดับกลาง ประชานิยมในระดับสูง และอศินิยม-ยอมตามในระดับต่ำ

ผลสรุปของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษามีปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวិทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

ลักษณะความเป็นผู้นำ	ประเภทนักศึกษา		เพศ		ระดับหลักสูตร			รวม
	ผู้นำ	ไม่เป็นผู้นำ	ชาย	หญิง	ป.กศ. สูง	ป.กศ. ต่ำ		
เสรีนิยม	N	75 ก	160 ก	109 ก	126 ก	128 ก	107 ส	235
	\bar{X}	6.25	6.21	5.81	6.57	5.45	7.13	6.22
	S.D.	2.88 ท	2.99 ก	2.62 ก	2.96 ส	2.39 ส	3.04 ท	2.83
ประชานิยม	\bar{X}	26.71	27.55	26.65	27.83	28.20	26.19	27.28
	S.D.	4.40 ก	4.21 ก	4.31 ก	3.86 ก	3.83 ก	4.18 ส	4.11
	\bar{X}	5.04	5.22	5.15	5.16	4.86	5.53	5.16
อศินิยม - ก้าวร้าว	S.D.	2.42	2.65	2.65	2.31	2.19	2.72	2.47
	\bar{X}	10.01 ส	9.02 ก	10.38 ส	8.44 ท	9.49 ก	9.15 ก	9.34
	S.D.	3.64	2.77	2.90	2.79	3.16	2.80	3.00

ท คือ ระดับต่ำ

ก คือ ระดับกลาง

ส คือ ระดับสูง

1.3 เมื่อจำแนกนักศึกษาคตามระดับหลักสูตร พบว่า นักศึกษาระดับ ป.กศ. มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยมในระดับสูง นอกนั้นในระดับกลาง ส่วนนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง มีลักษณะเสรีนิยม และอักษนิยม-ก้าวร้าว ในระดับสูง ประชานิยมในระดับต่ำ และอักษนิยม-ยอมตาม ในระดับกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

ในการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแต่ละแบบของนักศึกษา โดยจำแนกนักศึกษาคตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ ที่มีจำนวนความถี่ในแต่ละเซลล์ไม่เท่ากันด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบไม่ตรงหน้าหนัก ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม

ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ปรากฏอยู่ในตารางที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือประเภทนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำและนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือเพศ แสดงว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ค. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 3 คือระดับหลักสูตร แสดงว่า นักศึกษาระดับ ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ง. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา และเพศ ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฉ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างเพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักศึกษาชายในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตรมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ช. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	0.0024	0.0024	0.0003
เพศ (B)	1	17.53	17.53	0.04
ระดับหลักสูตร (C)	1	109.33	109.33	14.63**
ประเภทนักศึกษา x เพศ (AB)	1	0.03	0.03	0.0045
ประเภทนักศึกษา x ระดับหลักสูตร (AC)	1	14.83	14.83	1.99
เพศ x ระดับหลักสูตร (BC)	1	2.05	2.05	0.27
ประเภทนักศึกษา x เพศ x ระดับหลักสูตร (ABC)	1	8.80	8.80	1.18
ภายในกลุ่ม (W)	227	1969.05	7.47	

** P < .01

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของนักศึกษาระดับ ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง โดย
นักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ. ได้แสดงค่าเฉลี่ย
ที่แตกต่างกันไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD.) ของคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมจำแนกตามระดับหลักสูตร

ระดับหลักสูตร	คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม	
	\bar{x}	SD.
ป.กศ.	5.45	2.39
ป.กศ. สูง	7.13	3.04

2.2 ผลการ เปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย

ผลการ เปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ปรากฏในตารางที่ 5
มีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือ ประเภทนักศึกษา แสดงว่า
นักศึกษาที่เป็นผู้นำและนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำ มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่าง
กัน

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่านักศึกษาชาย
และนักศึกษาหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความ
มีนัยสำคัญ .01

ง. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษาและเพศ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฉ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างเพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาชายในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ช. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษานี้เป็นผู้นำ ในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตรมีลักษณะความเป็นผู้นำ แบบประชานิยม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษาวิทยาลัยครู จำแนกตาม
ประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	6.58	6.58	0.41
เพศ (B)	1	111.90	111.90	7.03**
ระดับหลักสูตร (C)	1	204.72	204.72	12.87**
ประเภทนักศึกษา X เพศ (AB)	1	22.92	22.92	1.44
ประเภทนักศึกษา X ระดับหลักสูตร (AC)	1	11.46	11.46	0.72
ประเภทนักศึกษา X เพศ X ระดับหลักสูตร (BC)	1	34.13	34.10	2.15
ประเภทนักศึกษา X เพศ X ระดับหลักสูตร (ABC)	1	38.76	38.76	2.44
ภายในกลุ่ม (W)	227	3611.24	15.91	

** P < .01

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง และของนักศึกษาระดับ
ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง ใกล้เคียงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันไว้ในตารางที่ 6 ซึ่งจะ
เห็นว่านักศึกษาหญิงมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยสูงกว่าคะแนนของนักศึกษา
ชาย นักศึกษาระดับ ป.กศ. มีคะแนนสูงกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนน
ลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม จำแนกตามเพศ และระดับ
หลักสูตร

ลักษณะความเป็นผู้นำแบบ ประชานิยม	เพศ		ระดับหลักสูตร	
	ชาย	หญิง	ป.กศ.	ป.กศ. สูง
\bar{x}	26.25	27.88	28.20	26.19
SD.	4.31	3.86	3.83	4.18

2.3 ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว
ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว ปรากฏใน
ตารางที่ 7 มีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือประเภทนักศึกษา ปรากฏ
ว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่านักศึกษา
ชายและนักศึกษาหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญ

ค. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 3 คือ ระดับหลักสูตร ปรากฏว่า
นักศึกษาระดับ ป.กศ. และระดับ ป.กศ. สูง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ง. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่างประเภทนักศึกษา และเพศ ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัจฉริยะ - ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่างประเภทนักศึกษา และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัจฉริยะ - ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฉ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่างเพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาชายในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัจฉริยะ - ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ช. ค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่าง ประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัจฉริยะ - ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ของ นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพ
มหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	0.73	0.73	0.12
เพศ (B)	1	0.24	0.24	0.04
ระดับหลักสูตร (C)	1	36.08	36.08	5.94*
ประเภทนักศึกษา x เพศ (AB)	1	0.73	0.73	0.12
ประเภทนักศึกษา x ระดับหลักสูตร (AC)	1	7.31	0.12	1.20
เพศ x ระดับหลักสูตร (BC)	1	2.44	1.20	0.40
ประเภทนักศึกษา x เพศ x ระดับหลักสูตร (ABC)	1	6.38	0.40	1.13
ภายในกลุ่ม (W)	227	1376.82	6.07	

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ของ นักศึกษาระดับ ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ.
สูง ได้แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งสองระดับไว้ในตารางที่ 8 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษา
ระดับ ป.กศ. สูง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ.

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนน
ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว จำแนกตามระดับหลักสูตร

ระดับหลักสูตร	ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว	
	\bar{X}	SD.
ป.กศ.	4.86	2.19
ป.กศ. สูง	5.53	2.72

2.4 ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม

ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ปรากฏในตาราง
ที่ 9 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือ ประเภทนักศึกษา แสดงว่า
นักศึกษาที่เป็นผู้นำ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำ มีลักษณะความเป็นผู้นำ แบบอิตินิยม-ยอมตาม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่านักศึกษาชาย
และนักศึกษาหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ค. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 3 คือ ระดับหลักสูตร แสดงว่า
นักศึกษาระดับ ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-
ยอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ง. ค่าเอฟ (F) ของปฏิบัตินี้รวมระหว่างประเภทนักศึกษา และ เพศไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัตนิยม - ขอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิบัตินี้รวมระหว่างประเภทนักศึกษา และ ระดับหลักสูตรไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัตนิยม - ขอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฉ. ค่าเอฟ (F) ของปฏิบัตินี้รวมระหว่างเพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักศึกษาชาย ในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัตนิยม - ขอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ช. ค่าเอฟ (F) ของปฏิบัตินี้รวมระหว่าง ประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศแต่ละระดับหลักสูตร มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบ อัตนิยม - ขอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพ
มหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	5.85	5.85	0.62
เพศ (B)	1	174.80	174.80	18.60**
ระดับหลักสูตร (C)	1	1.70	1.71	0.18
ประเภทนักศึกษา x เพศ (AB)	1	16.82	16.82	1.79
ประเภทนักศึกษา x ระดับหลักสูตร (AC)	1	0.24	0.24	0.03
เพศ x ระดับหลักสูตร (BC)	1	22.16	22.16	2.36
ประเภทของนักศึกษา x เพศ x ระดับหลักสูตร (ABC)	1	17.80	17.80	1.90
ภายในกลุ่ม (w)	227	2131.67	9.39	

** $P < .01$

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะ
ความเป็นผู้นำอิตินิยม-ยอมตาม ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ได้แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนน
ที่แตกต่างกันไว้ในตารางที่ 10 ซึ่งจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษา
หญิง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนน
ความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ยอมตาม จำแนกตามเพศ

เพศ	ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ยอมตาม	
	\bar{x}	SD.
ชาย	10.38	2.90
หญิง	8.44	2.79

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง 4 แบบ
ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง 4 แบบ โดยใช้
สูตรหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ปรากฏผลดังตารางที่ 11 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม มีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นผู้นำ
แบบประชานิยม และอัตนิยม-ยอมตาม ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีความ
สัมพันธ์ในทางบวก กับลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับลักษณะ
ความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว และแบบอัตนิยม-ยอมตาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.3 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว มีความสัมพันธ์ในทางลบกับ
ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ยอมตาม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ตารางที่ 11 ค่าสหสัมพันธ์ของลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม ประชาธิปไตย
อัตนิยม-ก้าวร้าว และอัตนิยม-ยอมตาม

	เสรีนิยม	ประชาธิปไตย	อัตนิยม-ก้าวร้าว	อัตนิยม-ยอมตาม
เสรีนิยม	-	-0.28 **	0.16 *	-0.31 **
ประชาธิปไตย		-	-0.29 **	-0.32 **
อัตนิยม-ก้าวร้าว			-	-0.28 **

** P < .01

* P < .05

ตอนที่ 2

1. ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งในกรุงเทพมหานคร
การวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง 4 แบบ ของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยครู
ปรากฏผลดัง ตารางที่ 12 มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม นักศึกษาจากวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง
มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ใกล้เคียงกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัย
ครูชนบุรีมีคะแนนเฉลี่ย 7.15 คะแนน วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครม 7.00 คะแนน วิทยาลัย
ครูสวนสุนันทา 6.36 คะแนน วิทยาลัยครูจันทระเกษม 6.13 คะแนน วิทยาลัยครูบ้าน-
สมเด็จเจ้าพระยา 5.33 คะแนน และวิทยาลัยครูพระนคร 5.20 คะแนน

1.2 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม นักศึกษาจากวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง ได้คะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ นักศึกษาจากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้คะแนนเฉลี่ย 29.59 คะแนน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 27.33 คะแนน วิทยาลัยครูพระนคร 27.20 คะแนน วิทยาลัยครูจันทระเกษม 27.02 คะแนน วิทยาลัยครูธนบุรี 26.92 คะแนน วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยดงกรณ์ 25.77 คะแนน

1.3 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ก้าวร้าว นักศึกษาจากวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง ได้คะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ นักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยดงกรณ์ ได้คะแนนเฉลี่ย 5.68 คะแนน วิทยาลัยครูจันทระเกษม ได้คะแนนเฉลี่ย 5.49 คะแนน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 5.42 คะแนน วิทยาลัยครูธนบุรี 4.89 คะแนน วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 4.67 คะแนน วิทยาลัยครูพระนคร 4.53 คะแนน

1.4 ลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนิยม-ยอมตาม นักศึกษาจากวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง ได้คะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ นักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร ได้คะแนนเฉลี่ย 10.76 คะแนน วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยดงกรณ์ 0.55 คะแนน วิทยาลัยครูจันทระเกษม 9.33 คะแนน วิทยาลัยครูธนบุรี 9.07 คะแนน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 8.86 คะแนน วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 8.41 คะแนน

ผลสรุปของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษา 6 วิทยาลัย ปรากฏในตาราง

ที่ 12.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนนลักษณะความ
เป็นผู้นำ 4 แบบ ของนักศึกษาวิทยาลัยครู 6 แห่ง

วิทยาลัยครู	N	เสรีนิยม		ประชานิยม		อตินิยม-ก้าวร้าว		อตินิยม-ยอมตาม	
		\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
จันทร เกษม	45	6.13	2.63	27.02	3.66	5.49	2.32	9.33	4.17
ชนบุรี	38	7.15	2.78	26.92	3.78	4.89	1.95	9.07	2.84
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	39	5.33	2.32	29.59	3.23	4.67	2.04	8.41	3.16
พระนคร	30	5.20	3.19	27.20	4.14	4.53	2.59	10.76	3.11
เพชรบุรีวิทยาลัยเกษตร	47	7.0	2.73	25.77	4.10	5.68	2.49	9.55	2.80
สวนสุนันทา	36	6.36	3.36	27.33	4.73	5.42	2.30	8.86	3.48

2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยาลัยครู

2.1 ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม

ในการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ปรากฏผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยาลัยครู

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิทยาลัย	5	128.31	25.66	3.18**
ความคลาดเคลื่อน	229	1847.62	8.06	
ทั้งหมด	234	1975.93		

** $P < .01$

จากตาราง ปรากฏว่าลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของนักศึกษา เปรียบเทียบกันระหว่างวิทยาลัย จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ได้แสดงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันในตารางที่ 14 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เป็นคู่ ๆ ด้วยการใช้การทดสอบนิวแมน-คูเอล (Newman - Kuels Test) ปรากฏผลดังในตารางที่

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนน
ลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพฯ
มหานคร จำแนกตามวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครู	\bar{X}	SD.
ธนบุรี	7.15	2.78
เพชรบุรีวิทยาลัยเกษตร	7.00	2.73
สวนสุนันทา	6.36	3.36
จันทระเกษม	6.13	2.63
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	5.33	2.32
พระนคร	5.20	3.19

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบไคแมง-คูเอล ในตาราง
ที่ 15 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร และธนบุรี มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบ
เสรีนิยมแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
โดยที่นักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยเกษตร และวิทยาลัยครูธนบุรี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าของ
นักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยมของนักศึกษาวิทยาลัย
ครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยาลัยด้วยการทดสอบ นิวแมน-
คูเอล

วิทยาลัยครู	คะแนนเฉลี่ย	พน.	บส.	จก.	สส.	พบ.	ขบ.
		5.20	5.33	6.13	6.36	7.00	7.15
พน.	5.20	-	0.13	0.93	1.16	1.80*	1.95*
บส.	5.33		-	0.80	1.03	1.27	1.82
จก.	6.13			-	0.23	0.87	1.02
สส.	6.36				-	0.64	0.79
พบ.	7.00					-	0.15

* $P < .05$

2.2 ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย

ในการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยโดยการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทางเดียว ปรากฏผลดังตารางที่ 16

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าเอฟ (F) ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยาลัยครู

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิทยาลัย	5	316.60	63.33	4.12**
ความคลาดเคลื่อน	229	3522.50	15.38	
ทั้งหมด	234	3839.18		

** $P < .01$

จากตาราง ปรากฏว่าลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างวิทยาลัยครูต่าง ๆ จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ได้แสดงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันในตารางที่ 17

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนน
ลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยมของนักศึกษาวิทยาลัยครูใน
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครู	\bar{X}	SD.
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	29.59	3.23
สวนสุนันทา	27.33	4.73
พระนคร	27.20	4.14
จันทร์เกษม	27.02	3.66
ธนบุรี	26.92	3.78
เพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ	25.77	4.10

จากการทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยม
จากตารางที่ 17 โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นคู่ ๆ ด้วย การทดสอบนิวแมน-คูเอล
(Newman - Kuels Test) ปรากฏผลดังตารางที่ 18 มีรายละเอียดคือ นักศึกษาวิทยาลัย
ครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชานิยมแตกต่างจากนักศึกษา
วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ และนักศึกษาจากวิทยาลัยครูธนบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ .01 และ .05 ตามลำดับ โดยที่นักศึกษาจากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาจากวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ และวิทยาลัยครูธนบุรี

ตารางที่ 18 / เปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร ด้วยการทดสอบนิวแมน-คูเอล

วิทยาลัยครู	ค.แฉ.เจ.ลี้	พบ.	สบ.	จก.	พน.	สส.	บส.
		25.77	26.92	27.02	27.20	27.33	29.59
พบ.	25.77	-	1.15	1.25	1.43	1.56	3.82**
สบ.	26.92		-	0.10	0.28	0.41	2.67*
จก.	27.02			-	0.18	0.31	2.57
พน.	27.20				-	0.13	2.39
สส.	27.33					-	2.26

** P < .01

* P < .05

2.3 การเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว

ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ของนักศึกษาด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั้ง 6 วิทยาลัย

2.4 การเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ขอมตาม

ผลการเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ขอมตาม ของนักศึกษาด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอิตินิยม-ขอมตาม ของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั้ง 6 วิทยาลัย

ตารางที่ 19 สรุปลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาต่างวิทยาลัยครู

ลักษณะความเป็นผู้นำ	นักศึกษาวิทยาลัยครูที่ต่างกัน
เสรีนิยม	พระนคร และเพชรบุรีวิทยาลัย พระนคร และ ธนบุรี
ประชานิยม	บ้านสมเด็จเจ้าพระยากับเพชรบุรีวิทยาลัย ลงกรณ์ บ้านสมเด็จเจ้าพระยากับธนบุรี
อศนิยม-ก้าวร้าว	ไม่มี
อศนิยม-ยอมตาม	ไม่มี

ตอนที่ 3

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษากลุ่มรุนแรง

จากการวิเคราะห์ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ในตอนที่ 1 ได้แบ่งระดับความเป็นผู้นำของนักศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับกลาง และระดับสูง โดยอาศัยช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยปานกลางที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบต่าง ๆ ของกลุ่มรวมเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาต่อไปว่า มีนักศึกษาจำนวนมากน้อยเพียงไรที่มีลักษณะความเป็นผู้นำรุนแรงเป็นแบบใดแบบหนึ่งอย่างแท้จริง โดยกำหนดกลุ่มรุนแรงเป็นนักศึกษาที่มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำสูงเหนือค่าคะแนนมาตรฐาน (z - score) 1.96 และใช้สูตรการเปลี่ยนคะแนนมาตรฐานเป็นคะแนนดิบ คือ

$$z = \frac{X - \bar{X}}{SD}$$

เมื่อ $z = 1.96$ แล้ว $X = \bar{X} + 1.96 SD.$

ดังนั้น นักศึกษาคนใดก็ตามที่มีคะแนนดิบสูงกว่า $\bar{X} + 1.96 SD.$ จัดเป็น นักศึกษากลุ่มรุนแรง กลุ่มรุนแรงมีลักษณะ ดังนี้

ก. เสรีนิยมรุนแรง ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม สูงกว่า 12 คะแนน

ข. ประชาานิยมรุนแรง ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบ ประชาานิยมสูงกว่า 35 คะแนน

ค. อัตนนิยม-ก้าวร้าวรุนแรง ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนนิยม-ก้าวร้าวสูงกว่า 10 คะแนน

ง. อัตนนิยม-ยอมตามรุนแรง ได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำแบบอัตนนิยม-ยอมตามสูงกว่า 15 คะแนน

จำนวนนักศึกษากลุ่มรุนแรง ปรากฏในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็น เสรีนิยมรุนแรง ประชาานิยมรุนแรง อัตนนิยม-ก้าวร้าวรุนแรง และอัตนนิยม-ยอมตามรุนแรง

นักศึกษา กลุ่มรุนแรง	ประเภทนักศึกษา		เพศ		ระดับหลักสูตร		รวม	ร้อยละ	
	ผู้นำ	ไม่เป็น ผู้นำ	ชาย	หญิง	ป.กศ.	ป.กศ.สูง			
เสรีนิยม	3	7	3	7	3	7	10	4.26	
ประชาานิยม	1	0	1	0	1	0	1	0.43	
อัตนนิยม-ก้าวร้าว	1	7	4	4	4	4	8	3.40	
อัตนนิยม-ยอมตาม	9	7	14	2	11	5	16	6.80	
รวม	จำนวน	14	21	22	13	19	16	35	
ร้อยละ		18.67	13.13	20.19	10.32	14.84	14.95	14.89	

จากตาราง จะเห็นว่า มีนักศึกษาที่เป็นกลุ่มรุนแรง 35 คน หรือร้อยละ 14.89 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งจำนวนนี้ประกอบด้วย เสรีนิยมรุนแรง 10 คน หรือร้อยละ 4.26 ประชาชนนิยมรุนแรง 1 คน หรือร้อยละ 0.43 อคตินิยม-ก้าวร้าวรุนแรง 8 คน หรือร้อยละ 3.40 และอคตินิยม-ยอมตามรุนแรง 16 คน หรือร้อยละ 6.80 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เมื่อจำแนกนักศึกษาตามประเภทนักศึกษา พบว่า มีนักศึกษากลุ่มรุนแรงที่เป็นผู้นำ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.67 ของนักศึกษาที่เป็นผู้นำทั้งหมด และที่ไม่เป็นผู้นำ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ของจำนวนนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำทั้งหมด

เมื่อจำแนกนักศึกษาตามระดับหลักสูตร พบว่า มีนักศึกษากลุ่มรุนแรงที่อยู่ระดับ ป.กศ. 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.88 ของจำนวนนักศึกษาระดับ ป.กศ.ทั้งหมด และที่อยู่ระดับ ป.กศ.สูง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.95 ของจำนวนนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงทั้งหมด

2. การทดสอบความเป็นอิสระของลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษากลุ่มรุนแรงกับประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำนักศึกษากลุ่มรุนแรงนี้มาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำแบบต่าง ๆ กับประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2 -test)

เนื่องจากกลุ่มประชานิยมรุนแรงมีจำนวนน้อย เพียง 1 คนเท่านั้น จึงตัดทิ้ง และทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มเสรีนิยมรุนแรง อคตินิยม-ก้าวร้าวรุนแรง และอคตินิยม-ยอมตามรุนแรง โดยรวมกลุ่มเสรีนิยมรุนแรง และอคตินิยม-ก้าวร้าวรุนแรง เข้าด้วยกัน ด้วยเหตุผลที่ว่า ลักษณะความเป็นผู้นำแบบเสรีนิยม และอคตินิยม-ก้าวร้าว มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งแสดงว่าลักษณะทั้งสองเป็นไปด้วยกัน

ผลการทดสอบความเป็นอิสระของลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มรุนแรง กับประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร มีดังนี้

ก. เพศ และ ลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มรุนแรง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นักศึกษาชายเป็นอคตินิยม-ยอมตามรุนแรงมาก ส่วนนักศึกษาหญิง เป็นเสรีนิยม และอคตินิยม-ก้าวร้าวรุนแรงมาก ดังปรากฏในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงค่าไคสแควร์ในการทดสอบความเป็นอิสระ ระหว่างลักษณะ
ความเป็นผู้นำของนักศึกษากลุ่มรุนแรง และ เพศ

กลุ่มรุนแรง	เพศ		รวม	χ^2
	ชาย	หญิง		
อศนิยม-ยอมตาม	14	2	16	6.54*
เสรีนิยม และอศนิยม-ก้าวร้าว	7	11	18	
รวม	21	13	34	

* $P < .05$

ข. ประเภทนักศึกษา และลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์
กันอย่างมีนัยสำคัญ

ค. ระดับหลักสูตร และลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์
กันอย่างมีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงค่าไคสแควร์ในการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างลักษณะ
ความเป็นผู้นำของนักศึกษาในกลุ่มรุนแรง กับ ประเภทนักศึกษา และ
ระดับหลักสูตร

กลุ่มรุนแรง	ประเภทนักศึกษา			ระดับหลักสูตร		
	ผู้นำ	ไม่เป็นผู้ นำ	รวม	ป.กศ. ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	รวม
อัตรนิยม-ยอมตาม	9	7	16	11	5	16
เสรีนิยม และ อัตรนิยม-ก้าวร้าว	4	14	18	7	11	18
รวม	13	21	34	18	16	34
χ^2		2.84			1.95	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4

การศึกษาการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวិทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

เนื่องจากแบบสอบถามที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ วัดลักษณะความเป็นผู้นำจากการตัดสินใจในสถานการณ์ที่กำหนดตามแบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งหมด 48 สถานการณ์ ผู้วิจัยได้เลือกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน หรือผู้บริหาร เป็นต้น ได้ 17 สถานการณ์ และได้นำมาวิเคราะห์การตัดสินใจของนักศึกษาเป็นรายข้อ เพื่อดูการตัดสินใจของนักศึกษามีลักษณะใด ในเหตุการณ์ชนิดใด และเปรียบเทียบการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาแบ่งตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตรด้วย

สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่สถานการณ์ที่ 6, 8, 9, 13, 14, 16, 19, 22, 27, 28, 29, 35, 36, 40, 43, 46 และ 48 ตามแบบประเมินความสามารในการเป็นผู้นำ (ภูภาคผนวก ข.)

1. ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาเป็นรายข้อ

จากตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ ผลจากตารางแสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมใช้การตัดสินใจแบบประชานิยม นั่นคือการตัดสินใจกระทำโดยมีการปรึกษาหารือกันในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องหรือกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น และผู้นำแสดงตนเป็นทั้งผู้นำและสมาชิกของกลุ่ม จากตารางมี 13 สถานการณ์ใน 17 สถานการณ์ ที่นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เลือกใช้วิธีการประชานิยมในการแก้ปัญหาแต่ละสถานการณ์

ในสถานการณ์ที่ 9 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษา ร้อยละ 92.77 ของนักศึกษาทั้งหมดเลือกใช้วิธีการประชานิยม ส่วนสถานการณ์ที่ 14 ซึ่งเป็นเหตุการณ์เกี่ยวกับครูและการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ นักศึกษาร้อยละ 89.36 ถ้าอยู่ในตำแหน่งผู้ให้การแนะแนวหรือครู จะใช้วิธีการประชานิยม สถานการณ์ที่ 48 เป็นสถานการณ์ที่นักศึกษส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 89.79 เลือกใช้วิธีการประชานิยม เป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาและระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียน

มี 2 สถานการณ์คือ สถานการณ์ที่ 13 และ 46 ที่นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 ตัดสินใจในลักษณะอัตโนมัติ-ยอมตาม ทั้งสองสถานการณ์นี้เกี่ยวข้องกับผู้บริหารและการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง แสดงว่าเมื่อนักศึกษาเผชิญสถานการณ์ประเภทนี้จะตัดสินใจด้วยตนเอง โดยมีการปรึกษาหารือกับบุคคลที่ตนเคารพนับถือประกอบการตัดสินใจของตน

นอกจากนี้จากตารางจะพบว่า สถานการณ์ที่ 36 การตัดสินใจของนักศึกษาไม่เอนเอียงทางใดจนเห็นได้ชัด ไม่ถึงร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมดที่ตัดสินใจเลือกแบบใดแบบหนึ่ง สถานการณ์ที่เกี่ยวกับการทำผิดระเบียบการสอบ นักศึกษาร้อยละ 22.55 ไม่สนใจถ้าเห็นเพื่อนทำผิดระเบียบ ร้อยละ 13.62 ใช้วิธีการอัตโนมัติ-ก้าวร้าว นั่นคือ ต้องการให้ผู้อื่นได้รับโทษตามระเบียบ ร้อยละ 29.36 ใช้วิธีการอัตโนมัติ-ยอมตาม นั่นคือต้องปรึกษาบุคคลอื่นเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจของตน และร้อยละ 34.47 ใช้วิธีการประนีประนอม นั่นคือขอให้ผู้ทำผิดไปสารภาพกับผู้เกี่ยวข้องคือครู ซึ่งวิธีการนี้จะเป็นการตกลงกันเองระหว่างคู่กรณี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร
ที่เลือกทัศนคติสนใจแบบต่าง ๆ

สถานการณที่	เสรีนิยม		ประชานิยม		อัทนิยม-ก้าวร้าว		อัทนิยม-ยอมตาม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6	3	1.28	188	80.00	33	14.04	11	4.68
8	5	2.13	188	80.00	31	13.19	11	4.68
9	5	2.13	218	92.77	3	1.28	9	3.83
13	19	8.09	69	29.36	1	0.43	146	62.13
14	4	1.70	210	89.36	15	6.38	6	2.65
16	2	0.85	156	66.38	30	12.77	47	20.00
19	10	4.26	170	72.34	19	8.09	36	15.32
22	8	3.40	182	74.45	10	4.26	35	14.89
27	7	2.98	125	53.19	68	28.94	35	14.89
28	10	4.26	121	51.50	17	7.23	87	37.02
29	5	2.13	122	51.91	48	20.43	60	25.53
35	167	71.06	16	6.81	6	2.55	46	19.57
36	53	22.55	81	34.47	32	13.62	69	29.36
40	56	38.83	126	53.62	4	1.70	49	20.85
43	3	1.28	191	81.28	6	2.55	35	14.89
46	16	6.81	74	31.49	20	8.51	125	53.19
48	1	0.43	211	89.79	13	5.53	10	4.25

2. การตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย โดยทั่วไป

จากตารางที่ 24 ได้แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. นักศึกษาวิทยาลัยทั้งหมดมีการตัดสินใจทางการศึกษาเป็นแบบประชานิยมสูงที่สุด และแบบเสรีนิยมต่ำที่สุด
2. เมื่อจำแนกนักศึกษาตามประเภท พบว่า ผู้นำได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยมเท่ากับ 1.72 ประชานิยม 10.33 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.59 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.36 ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยม 1.51 ประชานิยม 10.48 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.49 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.53
3. เมื่อจำแนกนักศึกษาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยม 1.64 ประชานิยม 9.92 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.62 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.82 ส่วนนักศึกษาหญิง ได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยม 1.52 ประชานิยม 10.87 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.44 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.17
4. เมื่อจำแนกนักศึกษาตามระดับหลักสูตร พบว่า นักศึกษาระดับ ป.กศ. ได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยม 1.46 ประชานิยม 10.74 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.44 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.46 ส่วนนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง ได้คะแนนเฉลี่ยแบบเสรีนิยม 1.71 ประชานิยม 10.06 อัตนิยม-ก้าวร้าว 1.59 และอัตนิยม-ยอมตาม 3.49

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

ของคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูใน
กรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจเกี่ยวกับ การศึกษา		ประเภทนักศึกษา		เพศ		ระดับหลักสูตร		รวม
		ผู้นำ	ไม่เป็นผู้นำ	ชาย	หญิง	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	
เสรีนิยม	N	75	60	109	126	128	107	235
	\bar{X}	1.72	1.51	1.64	1.52	1.46	1.71	1.57
	SD	1.31	1.11	1.28	1.09	0.99	1.37	1.18
ประชานิยม	\bar{X}	10.33	10.48	9.92	10.87	10.74	1.77	10.43
	SD	2.21	2.21	2.41	1.91	10.06	2.59	2.20
อัตนิยม-ก้าวร้าว	\bar{X}	1.59	1.49	1.62	1.44	1.47	1.59	1.52
	SD	1.27	1.60	1.46	1.54	1.32	1.71	1.86
อัตนิยม-ยอมตาม	\bar{X}	3.36	3.53	3.82	3.17	3.46	3.49	3.47
	SD	1.56	1.76	1.89	1.79	1.81	1.92	1.86

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูใน กรุงเทพมหานคร

ในการเปรียบเทียบการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครู โดยจำแนกนักศึกษาตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร ได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ตัวประกอบ ปรากฏผลดังนี้ คือ

3.1 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยม

ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยม ปรากฏใน ตารางที่ 25 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือ ประเภทนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำ และที่ไม่เป็นผู้นำ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษานหญิง มีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ค. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 3 คือ ระดับหลักสูตร แสดงว่า นักศึกษาระดับ ป.กศ. และนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ง. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษาและเพศ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ มีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทนักศึกษาและระดับหลักสูตร แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละระดับหลักสูตร มีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ฉ. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยาร่วมระหว่างเพศ และระดับหลักสูตร แสดงว่านักศึกษาระดับ ป.กศ. ในแต่ละเพศ และนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง ในแต่ละเพศ มีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ข. ปฏิบัติการร่วมระหว่างประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

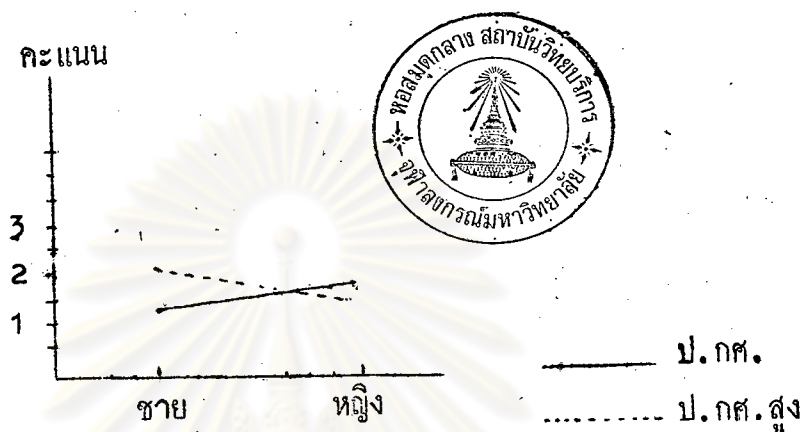
ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าเอฟ (F) ของคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมของนักศึกษาวิทยาลัยครูใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	0.82	0.82	0.61
เพศ (B)	1	2.15	2.15	1.60
ระดับหลักสูตร (C)	1	1.66	1.66	0.61
ประเภทนักศึกษา x เพศ (AB)	1	0.70	0.70	0.52
ประเภทนักศึกษา x ระดับหลักสูตร (AC)	1	4.90	4.90	3.65
เพศ x ระดับหลักสูตร (BC)	1	9.35	9.35	6.96**
ประเภทนักศึกษา x เพศ x ระดับ- หลักสูตร (ABC)	1	0.01	0.01	0.01
ภายในกลุ่ม (w)	227	304.86	1.34	

** $P < .01$

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าผลของปฏิบัตการร่วมระหว่างเพศและระดับหลักสูตร มีนัยสำคัญ ได้แสดงแผนภูมิที่ 1 ไว้ในหน้าต่อไป

แผนภูมิที่ 1 ผลของปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับหลักสูตร และ เพศ สำหรับการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยม

แผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นผลของปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับหลักสูตร และ เพศ ว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยม ความแตกต่างของนักศึกษาชายและหญิงทั้ง ระดับ ป.กศ.และ ป.กศ.สูง ซึ่งจะเห็นได้ว่า นักศึกษาชายระดับ ป.กศ. มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่านักศึกษาหญิงระดับ ป.กศ. เล็กน้อย และ นักศึกษาชายระดับ ป.กศ.สูง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหญิง ระดับ ป.กศ.สูง จากการ ท้าการทดสอบค่าสถิติของปฏิกริยาร่วมระหว่าง เพศ และระดับหลักสูตรในตารางที่ 25 พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อย (Simple Main Effects)² ต่อไป ซึ่งได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 26

²Winer, op. cit., pp. 457 - 462.

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อยของคะแนนการ
 ตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบ เสรีนิยม

แหล่งของความแปรปรวน		df	SS	MS	F
B		1	2.15	2.15	1.60
B	ที่ C ₁	1	2.58	2.58	1.92
B	ที่ C ₂	1	20.60	20.60	15.34**
C		1	1.67	1.67	1.24
C	ที่ B ₁	1	18.75	18.75	13.96**
C	ที่ B ₂	1	3.29	3.29	2.45
AB		1	9.35	9.35	6.96*
ภายในกลุ่ม		227	304.86	1.34	

** P < .01

* P < .05

B หมายถึง เพศ

B₁ หมายถึง ชาย

B₂ หมายถึง หญิง

C หมายถึง ระดับหลักสูตร

C₁ หมายถึง ป.กศ.

C₂ หมายถึง ป.กศ.สูง

ข. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อย (Simple main Effects) ปรากฏว่านักศึกษาชายระดับ ป.กศ. และระดับ ป.กศ.สูง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ชาย และหญิง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังปรากฏ ในตารางที่ 26

สำหรับนักศึกษาระดับ ป.กศ. ชาย และหญิง นักศึกษาหญิง ระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบเสรีนิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3.2 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชาธิปไตย

ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชาธิปไตย ปรากฏใน ตารางที่ 27 และมีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือ ประเภทนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำ และที่ไม่เป็นผู้นำมีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีการตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 ได้แสดงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันในตารางที่ 28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าเอฟ (F) ของคะแนนการ
 ตัดสินใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมของ นักศึกษาวิทยาลัยครู
 ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับ
 หลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	0.95	0.95	0.21
เพศ (B)	1	67.89	67.89	14.87**
ระดับหลักสูตร (C)	1	10.09	10.09	2.21
ประเภทนักศึกษา X เพศ (AB)	1	3.29	3.29	0.72
ประเภทนักศึกษา X ระดับหลักสูตร (AC)	1	8.39	8.39	1.83
เพศ X ระดับหลักสูตร (BC)	1	18.91	18.91	4.14*
ประเภทนักศึกษา X เพศ X ระดับ- หลักสูตร (ABC)	1	1.97	1.97	0.43
ภายในกลุ่ม (W)		2271036.04	4.56	

** $P < .01$

* $P < .05$

จากตารางที่ 28 ข้างล่าง จะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิง มีคะแนนการทัศนใจ เกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมแตกต่างกันโดย นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า นักศึกษาชาย

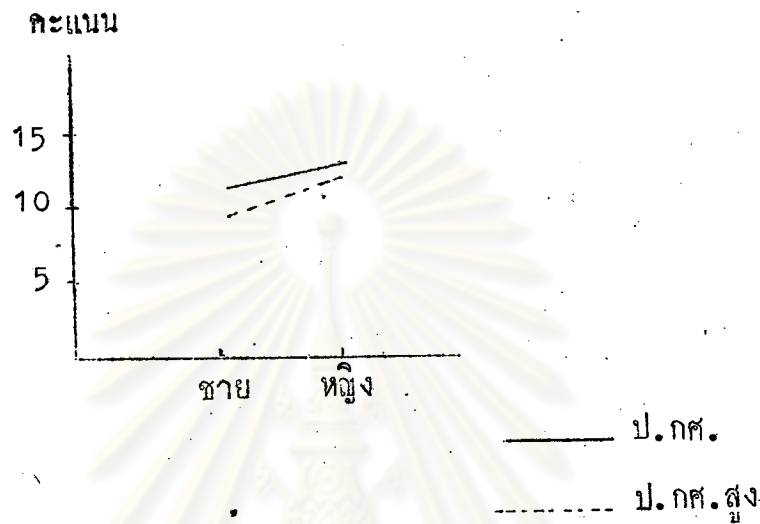
ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ ทัศนใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร

เพศ	คะแนนการทัศนใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยม	
ชาย	\bar{X}	9.91
	SD.	2.41
หญิง	\bar{X}	10.87
	SD.	1.91

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าผลของปฏิบัตริยารวมระหว่างเพศและระดับหลักสูตรมี นัยสำคัญทางสถิติ ได้แสดงแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 ผลของปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับหลักสูตร และเพศ สำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยม

จากแผนภูมิที่สอง แสดงให้เห็นว่าคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมของนักศึกษาหญิงมากกว่าของนักศึกษาชายทั้งในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อย (Simple Main Effect) เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษาใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อยได้แสดงในตารางที่ 29

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อยของคะแนนการ
ทัศนใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
B ¹	1	67.89	67.89	14.87**
B ที่ C ₁	1	15.01	15.01	3.29
B ที่ C ₂	1	158.86	158.86	34.80**
C	1	10.09	10.09	2.21
C ที่ B ₁	1	2.33	2.33	0.51
C ที่ B ₂	1	1.40	1.40	0.30
BC	1	18.91	18.91	4.14*
ภายในกลุ่ม	227	1036.04	4.56	

** P < .01

* P < .05

B หมายถึง เพศ C หมายถึง ระดับหลักสูตร
B₁ หมายถึง ชาย C₁ หมายถึง ป.กศ.
B₂ หมายถึง หญิง C₂ หมายถึง ป.กศ.สูง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวประกอบย่อยซึ่งได้แสดงไว้ในตารางที่ 29 จะเห็นว่านักศึกษาชายระดับ ป.กศ.สูง มีการทัศนใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมแตกต่างจากนักศึกษาหญิงระดับ ป.กศ.สูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาหญิงระดับ ป.กศ.สูง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชายระดับ ป.กศ.สูง

ส่วนนักศึกษาระดับ ป.กศ. ในแต่ละเพศ หรือนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตรมีคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบประชานิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3.3 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม
ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม
ปรากฏในตารางที่ 30 และมีรายละเอียดดังนี้

ก. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 1 คือ ประเภทนักศึกษา แสดงว่า
นักศึกษาที่เป็นผู้นำและที่ไม่เป็นผู้นำมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 2 คือ เพศ แสดงว่านักศึกษาชาย
และหญิง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01 และได้แสดงค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันไว้ในตารางที่ 31

ค. จากค่าเอฟ (F) ของตัวประกอบที่ 3 คือ ระดับหลักสูตร แสดงว่า
นักศึกษาระดับ ป.กศ. และระดับ ป.กศ. สูง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-
ยอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ง. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวม ระหว่างประเภทนักศึกษาและเพศ
แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำ ในแต่ละเพศ และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำ ในแต่ละเพศ มีการตัดสินใจ
เกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จ. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวม ระหว่างประเภทนักศึกษาและระดับ
หลักสูตร แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำ ในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาที่ไม่เป็นผู้นำ ในแต่ละ
ระดับหลักสูตร มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ

ฉ. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่างเพศและระดับหลักสูตร
แสดงว่านักศึกษาชายในแต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษาหญิงในแต่ละระดับหลักสูตร มีการ
ตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอัตนนิยม-ยอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ช. จากค่าเอฟ (F) ของปฏิกริยารวมระหว่างประเภทนักศึกษา เพศ
และระดับหลักสูตร แสดงว่านักศึกษาที่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร และนักศึกษา

ที่ไม่เป็นผู้นำในแต่ละเพศ แต่ละระดับหลักสูตร มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ยอมตาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและค่าเอฟ (F) ของคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษา

ตารางที่ 30 การตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ยอมตามของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทนักศึกษา เพศ และระดับหลักสูตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ประเภทนักศึกษา (A)	1	4.60	4.60	1.35
เพศ (B)	1	31.79	31.79	9.38**
ระดับหลักสูตร (C)	1	2.63	2.63	0.77
ประเภทนักศึกษา X เพศ (AB)	1	3.11	3.11	0.91
ประเภทนักศึกษา X ระดับหลักสูตร (AC)	1	2.30	2.30	0.68
เพศ X ระดับหลักสูตร (BC)	1	2.63	2.63	0.77
ประเภทนักศึกษา X เพศ X ระดับหลักสูตร (ABC)	1	0.02	0.02	0.0061
ภายในกลุ่ม (W)	227	769.08	3.38	

** $P < .01$

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิง มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ยอมตาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักศึกษาชายและหญิงในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ยอมตาม ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร

เพศ	คะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ยอมตาม	
ชาย	\bar{X}	3.82
	SD.	1.89
หญิง	\bar{X}	3.17
	SD.	1.79

3.4 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว

ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ปรากฏว่า จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของคะแนน แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นผู้นำกับที่ไม่เป็นผู้นำ หรือนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง หรือนักศึกษาระดับ ป.กศ. กับ ป.กศ. สูง คู่โลกก็ตาม มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาในแบบอิตินิยม-ก้าวร้าว ไม่แตกต่างกัน